

Krivi parklji so zagreblji v kamen,
 kravi je v očeh zagorel plamen,
 kot cvetovi črni
 v noči zacvetele
 so prestrašene očesne veke.

Po kamenju, skoz gozd
 se kotali izdrto oko,
 to nočno oko, to mrtvo oko,
 v potoku plava, tone, tone v noč
 to kravje oko, široko kot nebo.

Vesna Parun (1922)

DEVIŠTVO Ta topot in ta dim, ki vse bliže prihaja,
 bo stopil v tvoj vrt, odprl speča vrata.
 Sama si v hiši. Kaj mu boš rekla, deklica,
 človeku neznanemu, ki želi si umreti
 na tvojih nagih rokah, kaj mu boš rekla?

Sama si v prazni, neobljudeni hiši,
 ki jo praprot objema. S tvojega okna
 nebo je zmeraj enako, milo in daljno.
 Utrujeni jezdecji po cestah gredo.

A nekdo si želi umreti na tvojih tihih rokah,
 ki jih opolnoči nihče ni uspaval.
 Nekdo nocoj hrepeni, umirajoč, da objel bi
 tvoj vitki pas in nedotaknjene lase.

Na cesto poglej, poglej za vodó, v široki večer:
 nekdo te skrivaj je klical z obale.

Vrzi kite preko ramen. In steci
 s srcem odprtim; ne boj se, če trepetiš.
 Teci, pohíti! Ne sprašuj se, kdo hlipa
 in ne kdo sledi po mraku tvoje korake.

Že so odnesli grobarji iz hiše podrte
 svetleče korale in zlate kanarčke.
 Zgodbe so se v tišino zgubile.

Ne joči: to je ljubezen. Pojdi skozi brezpotje.
Namesto uhanov nosila boš utež bolečine,
deklica, če si izbrala življenje.

Slavko Mihalič (1928)

PRIBLIŽEVANJE Poglej oblake Vera le zakaj molčiš
NEVIHTE Pa saj sem človek ne žival o glej dežuje
 Kako se je nanagloma shladilo
 Daleč sva od mesta

V redu Vera saj ne bom pozabil kaj si
 darovala mi

Zdaj sva eno in čemu bi govorila
Rumeni oblaki po navadi prineso nam točo
Vse je utihnilo kobilice in žito

Če ti želiš lahko ostaneva
Bojim se zate zame je vseeno
Strele v polju so nevarne
Mídva pa sva zdaj najvišja (in tako prekleto sama)

Marsikateri kmet bo danes stokal nad osutim
 klasjem
Ne mogel bi pristati da bi bil tako odvisen od
 menjav

Ne joči Vera to je vse zaradi živcev
Tudi oni slutijo nevihto

Pravim ti življenje je v vsem bolj preprosto
Glej padle so že prve kaplje zdaj zdaj se bo uslo
Zapni si obleko glej zdaj tudi cvetje se zapira
Ne bi si odpustil če bi se ti kaj zgodilo

Kajpada spomin na ta kotiček mi bo
 zmerom svet
Prosim te pohiti in nikar se ne obračaj